

Sygnatura akt II Cz 335/14

POSTANOWIENIE

Dnia, 15 kwietnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Anatol Gul

Sędziowie : SO Barbara Nowicka

SO Grażyna Kobus

po rozpoznaniu w dniu 15 kwietnia 2014r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Świdnicy I. P.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 5 grudnia 2013r., sygn. akt I Co 3571/13 zmieniającego pkt 2 postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Świdnicy I. P. z 10 września 2013r. w zakresie opłaty stosunkowej

w sprawie Km 3552/12 prowadzonej z wniosku wierzyciela (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G.

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Świdnicy uznał skargę dłużników za zasadną i zmienił postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Świdnicy I. P. z 10 września 2013r. w zakresie opłaty stosunkowej, obniżając ją do kwoty 2885,49 zł. stosownie do art. 49 ust 2 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2011r. Nr 231, poz. 1376 ze zm).

Uzasadniając swoje stanowisko Sąd wskazał, że Komornik Sądowy w sposób nieuprawniony zastosował do ustalenia opłaty stosunkowej stawkę (...) określonej w art. 49 ust 1 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji. Przez wyegzekwowanie świadczenie, o którym mowa w art. 49 ust 1 u.k.s.e, należy bowiem rozumieć wyłącznie świadczenie wyegzekwowane przez komornika. Świadczeniem tym nie jest natomiast świadczenie spełnione do rąk wierzyciela. W takim przypadku zaspokojony wierzyciel winien złożyć wniosek o umorzenie postępowania egzekucyjnego na podstawie art. 825 pkt 1 kpc. a podstawą ustalenia przez komornika opłaty stosunkowej jest wówczas art. 49 ust 2 u.k.s.e.

Postanowienie to zaskarżył Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Świdnicy I. P. wnosząc o jego uchylenie zarzucając mu nieprawidłową interpretację przepisu art. 49 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji w zakresie ustalenia świadczenia pozostałego do egzekucji. W uzasadnieniu komornik podał, że 2 września 2009r. wierzyciel poinformował go o całkowitej spłacie zadłużenia przez dłużników wnosząc o umorzenie egzekucji. Określił wtedy stan zaległości na dzień 2 września 2013r. na kwotę 59 066,02 zł. (w tym kwota 288,44 zł. tytułem kosztów poprzedniej egzekucji oraz 900,00 zł. tytułem kosztów zastępstwa w egzekucji, których zgodnie z art. 46 u.k.s.e nie wlicza się do wartości egzekwowanego roszczenia). Zaskarżonym postanowieniem z 10 września 2013r. ustalił koszty postępowania egzekucyjnego w kwocie 8 980,11 zł. - w tym opłata stosunkowa w kwocie 8 656,46 zł. wyliczona na podstawie art. 49

ust 1 u.k.s.e. Komornik podał, że z wniosku wierzyciela jednoznacznie wynikało, że cała należność została spłacona, zatem nie istniała już kwota świadczenia pozostała do wyegzekwowania, od której można byłoby naliczyć opłatę (...). Świadczenie uiszczone przez dłużnika bezpośrednio do rąk wierzyciela w toku postępowania egzekucyjnego należy traktować jako świadczenie wyegzekwowane i pobrać opłatę (...) niezależnie od tego, że wskutek takiej wypłaty wierzyciel złożył wniosek o umorzenie postępowania, czy też nie. Tym samym opłata w wysokości (...) powinna być pobierana tylko od tej części świadczenia, której wierzyciel nie otrzymał, i z której dochodzenia od dłużnika w danym postępowaniu egzekucyjnym zrezygnował, składając wniosek o umorzenie.

Zażalenie jest bezzasadne.

Zgodnie z art. 49 ust 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2011r. Nr 231, poz. 1376 ze zm) w sprawach o egzekucję świadczeń pieniężnych w przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela komornik pobiera od dłużnika opłatę stosunkową w wysokości (...) wartości świadczenia pozostałego do wyegzekwowania, jednak nie niższej niż 1/10 i nie wyższej niż dziesięciokrotna wysokość przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego. W tym miejscu należy wskazać, że nieuzasadnionym jest wniosek, że świadczenie spełnione przez dłużnika poza postępowaniem egzekucyjnym nie wchodzi w zakres świadczenia pozostałego do wyegzekwowania w rozumieniu powołanego wyżej przepisu. Świadczenie uiszczone przez dłużnika w toku postępowania egzekucyjnego bezpośrednio do rąk wierzyciela nadal zachowuje, jako wynikające z tytułu wykonawczego, charakter „ świadczenia pozostałego do wyegzekwowania”. Tym samym stanowi punkt odniesienia do obliczenia opłaty egzekucyjnej na podstawie art. 49 ust 2 cytowanej ustawy.

Sygnatura akt II Cz 335/14

W dniu 2 września 2013r. wierzyciel poinformował Komornika o całkowitej spłacie zadłużenia przez dłużników i wniósł o umorzenie egzekucji. Komornik ustalił, że stan zaległości na dzień 2 września 2013r. obejmował kwotę 59 066,02 zł. (w tym kwota 288,44 zł. tytułem kosztów poprzedniej egzekucji oraz 900,00 zł. tytułem kosztów zastępstwa w egzekucji, których zgodnie z art. 46 u.k.s.e nie wlicza się do wartości egzekwowanego roszczenia). Trafnie przyjął zatem Sąd Rejonowy, że w sytuacji gdy dłużnicy w toku egzekucji porozumieli się z wierzycielem i dokonali całkowitej spłaty swojego zadłużenia a w związku z tym wierzyciel wniósł o umorzenie postępowania egzekucyjnego, komornikowi przysługiwało uprawnienie do pobrania opłaty stosunkowej w wysokości (...) wartości świadczenia pozostałego do wyegzekwowania. Zgodnie z poglądem Sądu Najwyższego, w przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela, po zawiadomieniu dłużnika o wszczęciu egzekucji, od świadczenia spełnionego przez dłużnika bezpośrednio wierzycielowi komornik pobiera opłatę określoną w art. 49 ust 2 zd. 1 u.k.s.e. (vide: uchwała SN z 29 października 2009r. III CZP 82/09, OSNC, nr 5 poz. 67 z 2010r.) Chybnym jest w tym przypadku stanowisko Komornika Sądowego, w świetle którego wysokość opłaty stosunkowej w przedmiotowej sprawie winna być ustalona w wysokości (...) wyegzekwowanego świadczenia.

Skoro zatem kwota co do której wierzyciel złożył wniosek o umorzenie postępowania, wynosi 57 709,73 zł to naliczona od niej opłata stosunkowa- (...) powinna wynieść 2 885, 49 zł.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy oddalił zażalenie na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 kpc i art. 13 § 2 kpc.